



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3272/2018
27.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Никола Павловић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ д.о.о. ..., чији је пуномоћник Иван Вукоје, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2467/17 од 08.09.2017. године, у седници одржаној 27.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 2467/17 од 08.09.2017. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 238/16 од 02.02.2017. године ставом првим изреке, усвојен је захтев тужиоца и поништено, као незаконито, решење туженог број ... од 04.08.2014. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоца врати на рад и распореди на одговарајуће радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 155.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2467/17 од 08.09.2017. године преиначена је првостепена пресуда и одбијен захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништаво решење туженог о отказу уговора о раду број ... од 04.08.2014. године и да се тужени обавезе да тужиоца врати на рад и распореди на одговарајуће радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима и обавезан тужилац да туженом на име трошкова поступка плати 210.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 87/18), и нашао да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време по Уговору о раду од 01.01.2008. године на радном месту радник комисионар. Анексом ... уговора о раду од 22.05.2014. године одређено је да тужилац обавља послове на радном месту контролор робе и амбалаже у Служби за складишта-... ..., са таксативно наведеним радним обавезама и одговорностима у члану 4. Анекса. Тужилац је био распоређен на одељењу ..., а 17.04.2014. године сачињен је акт под називом „Преглед задужења запослених у складишту и продаји ВП центра“, којим су и за тужиоца предвиђена додатна радна задужења у центру и то: контрола пријема и отпреме робе и амбалаже у складишту, контрола квалитета, количине и рокова у зони коморе свеже робе, одговорност за растур, лом и отпис робе, који акт је потписан од стране руководиоца складишта и продаје ВП центра и тужиоца. Служба за контролу квалитета и робно-материјалног пословања је 02.06.2014. године спровела интерну контролу оперативне спремности veleпродајног центра, која је обухватала резултате и понашања везано за поштовање прописаних процедура од стране запослених, којом приликом су утврђене неправилности. На основу наведеног налаза Службе за контролу квалитета и робно-материјалног пословања тужиоцу је издато упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, које је достављено и синдикату, чији је тужилац члан, са доказним материјалом, у вези којег упозорења је повереник синдиката 02.07.2014. године потврдио пријем, али на исто није поднео ни усмено, ни писмено мишљење. Тужиоцу је стављена на терет скривљена повреда радне обавезе из члана 95. став 1. тачка 1. КУ у вези са чланом 23. тав 1. зачка 1. и 24. Анекса уговора о раду од 22.05.2014. године и то: неблаговремено, несавесно или немарно извршавање радних дужности и обавеза због којих је послодавцу настала или могла настати штета и неправилно истицање цена и декларација на производима и/или неблаговремено повлачење безусловних производа из промета, као и повреда радне обавезе из члана 4. став 1. тачка 5, 8. и 11. Анекса уговора о раду и то: контрола квалитета, количине и рокова трајања робе коју треба примити, задужење за сигурност и чистоћу пријемне и отпремне зоне складишта, одговорност за квалитет, количину и рокове трајања робе на одељењу на којем је распоређен. Решењем туженог од 04.08.2014. године тужиоцу је отказан Уговор о раду закључен на неодређено време 01.01.2008. године, као и сви Анекси закључени по основу овог уговора, због скривљене повреде радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду, применом члана 179. став 1. тачка 2. и 192. став 1. Закона о раду, одредби Колективног уговора и Анекса уговора о раду.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да све повреде побројане у образложењу спорног решења представљају нађено фактичко стање у целом ВП центру, од којих ни једно није индивидуално одређено и које би се односило само на тужиоца, при чему је првостепени суд имао у виду и чињеницу да је поред тужиоца ангажован још један радник, коме није отказан уговор о раду и који и даље ради код туженог на истим пословима, са којих разлога је усвојио захтев тужиоца и спорно решење о отказу уговора о раду поништио, а туженог обавезао да тужиоца врати на рад.

Другостепени суд је, без отварања расправе, закључио да се не могу прихватити разлози првостепеног суда да током поступка није доказано од стране туженог да је тужилац учинио повреде радне обавезе и да све повреде

које су му стављене на терет да представљају нађено фактичко стање у целом ВП центру ... и да није одређена ни једна повреда која би се односила на тужиоца, јер су у спорном решењу, у изреци, јасно одређене повреде радних обавеза које су тужиоцу стављене на терет, и да су у образложењу истог побројане све неправилности које је интерна контрола 02.06.2014. године утврдила и да је истакнуто да је због пропуста у извршавању радних дужности и обавеза из реда описа свог посла и својих зона одговорности тужилац заједно са осталим одговорним запосленима из ВП ... одговоран за лошу оцену конкретnog објекта. Налазећи да је тужилац одговоран за утврђене пропусте и неправилности, односно за немарно, несавесно и неправилно извршавање радних обавеза свог радног места, за скривљене пропусте своје зоне одговорности, како је то и назначено у спорном решењу и како исто у образложењу садржи опис радње у погледу ближег одређења времена и начина извршења повреде радне обавезе, дужности и одговорности тужиоца, односно назначени су пропусти у извршавању истих из реда његовог описа посла и његових одговорности, да је евидентно шта се тужиоцу ставља на терет, као повреда радне обавезе, са којих разлога није прихватио закључак првостепеног суда да се у конкретном случају ради само о нађеном фактичком стању, па с обзиром да је утврдио да је побијано решење законито и тужиоцу правилно отказан уговор о раду са свим закљученим анексима по основу овог уговора, то је преиначио првостепену пресуду и одбио захтев тужиоца.

По оцени Врховног касационог суда побијана пресуда је заснована на погрешној примени материјалног права, због чега чињенично стање није потпуно утврђено.

Чланом 179. став 2. тачка 2. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05...32/13), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду, ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог и његово понашање, поред осталог ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе.

У овом случају је тужени, као послодавац спровео процедуру отказа прописану законом, достављајући тужиоцу претходно писано упозорење и омогућио тужиоцу право на одбрану, међутим, отказни разлог који је применио тужени подразумева да повреда радне обавезе мора бити скривљена од стране запосленог, да кривица мора бити доказана, а повреда индивидуализована у погледу места, времена и начина извршења. Како се ради о индивидуалној одговорности запосленог, а отказ је заснован на евидентираним неправилностима из извештаја Службе за контролу квалитета и робно-материјалног пословања туженог, који се односи на рад целокупног veleprodajног објекта, то је било неопходно разграничити одговорост тужиоца од одговорности осталих запослених, а пре свега утврдити зону одговорности тужиоца и послове које је обављао, а након тога да ли се пропусти које је Служба за контролу квалитета и робно-материјалног пословања туженог евидентирала могу ставити на терет тужиоцу. С обзиром на то да напред наведено није утврђено, то се за сада не могу прихватити разлози другостепеног суда о законитости датог отказа. Погрешном применом члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду и изменом чињеничног стања утврђеног у првостепеном поступку, без отварања расправе, побијаном пресудом нису расправљене

одлучне чињенице од којих зависи примена овог отказног разлога, због чега је другостепена пресуда морала бити укинута.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити указане неправилности и донети правилну и на закону засновану одлуку.

Са напред наведених разлога, одлучено је као у изреци на основу члана 416. став 2. ЗПП.

Укинута је и одлука о трошковима поступка на основу члана 165. став 3. ЗПП, јер иста зависи од одлуке о главној ствари.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић